

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

1. Kan en individuel afgiftspligtig person ved de nationale retter påberåbe sig overholdelse af bestemmelserne om beregning af vejafgift i henhold til artikel 7, stk. 9, artikel 7a, stk. 1 og 2, i direktiv 1999/62/EF som ændret ved direktiv 2006/38/EF ⁽¹⁾ (uafhængigt af de deri anførte bestemmelser i henhold til artikel 7a, stk. 3, sammenholdt med bilag III), såfremt medlemsstaten, da den fastlagde vejafgiften ved lov, ikke overholdt disse bestemmelser i fuldt omfang eller gennemførte dem ukorrekt til skade for den, der skal erlægge vejafgiften?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:
 - a) Kan omkostninger til færdselspoliti også medregnes som omkostninger ved drift af infrastrukturnettet som omhandlet i artikel 7, stk. 9, andet punktum, i direktiv 1999/62/EF som ændret ved direktiv 2006/38/EF?
 - b) Medfører en overskridelse af de forventede infrastrukturomkostninger i forbindelse med den vægtede gennemsnitlige vejafgift på
 - aa) op til 3,8%, særligt når der inddrages omkostninger, som reelt ikke kan medregnes,
 - bb) op til 6 %en tilsidesættelse af forbuddet mod omkostningsoverskridelse i henhold til artikel 7, stk. 9, i direktiv 1999/62/EF som ændret ved direktiv 2006/38/EF med den konsekvens, at den nationale lovgivning ikke finder anvendelse i denne henseende?
3. Såfremt spørgsmål 2 b) besvares bekræftende:
 - a) Skal Domstolens dom af 26. september 2000 — C-205/98 ⁽²⁾ — (præmis 138) forstås således, at en betydelig omkostningsoverskridelse ikke i sidste ende kan udlignes ved en efterfølgende beregning af omkostningerne, der fremlægges under retssagen og har til formål at påvise, at den fastlagte vejafgift i sidste ende faktisk ikke overskrider de forventede omkostninger?
 - b) Såfremt spørgsmål 3 a) besvares benægtende:

Skal en efterfølgende beregning af omkostningerne efter udløbet af beregningsperioden i fuldt omfang baseres på de faktiske omkostninger og de faktiske vejafgiftsindtægter, dvs. ikke på antagelserne herom i den oprindelige prognostiske beregning?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 15, s. 8.

⁽²⁾ EFT 2000, C 335, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 23. april 2019 — KS og MHK mod The International Protection Appeals Tribunal, the Minister for Justice and Equality, Ireland and the Attorney General

(Sag C-322/19)

(2019/C 220/27)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: KS og MHK

Sagsøgte: The International Protection Appeals Tribunal, the Minister for Justice and Equality, Ireland og the Attorney General

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan der ved fortolkningen af et EU-retligt instrument, som gælder i en bestemt medlemsstat, når der samtidigt vedtages et instrument, som ikke finder anvendelse på den pågældende medlemsstat, da ved fortolkningen af det førstnævnte instrument tages hensyn til det sidstnævnte instrument?
- 2) Finder artikel 15 i direktiv 2013/33/EU ⁽¹⁾ om modtagelsesforhold (omarbejdning) anvendelse på en person, med hensyn til hvem der er truffet en afgørelse om overførsel i henhold til Dublin III-forordningen, forordning (EU) nr. 604/2013 ⁽²⁾?
- 3) Er en medlemsstat ved gennemførelsen af artikel 15 i direktiv 2013/33/EU om modtagelsesforhold (omarbejdning) berettiget til at vedtage en generel retsakt, der reelt medfører, at ansøgere, der kan overføres i henhold til Dublin III-forordningen, forordning (EU) nr. 604/2013, tilskrives forsinkelser i forbindelse med eller efter, at der træffes en afgørelse om overførsel?
- 4) Når en ansøger forlader en medlemsstat efter dér at have undladt at ansøge om international beskyttelse og rejser til en anden medlemsstat, hvor han eller hun ansøger om international beskyttelse og bliver genstand for en afgørelse truffet i henhold til Dublin III-forordningen, forordning (EU) nr. 604/2013, i henhold til hvilken han eller hun overføres tilbage til den første medlemsstat, kan den deraf følgende forsinkelse i behandlingen af ansøgningen om beskyttelse da tilskrives ansøgeren som omhandlet i artikel 15 i direktiv 2013/33/EU om modtagelsesforhold (omarbejdning)?
- 5) Når en ansøger kan overføres til en anden medlemsstat i henhold til Dublin III-forordningen, forordning (EU) nr. 604/2013, men denne overførsel forsinkes som følge af en sag om domstolsprøvelse anlagt af ansøgeren med den konsekvens, at overførselen suspenderes i henhold til rettens afgørelse om udsættelse, kan den deraf følgende forsinkelse i behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse da tilskrives ansøgeren som omhandlet i artikel 15 i direktiv 2013/33/EU om modtagelsesforhold (omarbejdning), enten generelt eller navnlig hvis det i disse sager kan fastslås, at domstolsprøvelsen åbenbart eller på anden vis savner grundlag eller udgør proceduremisbrug?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26.6.2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2013, L 180, s. 96).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, som er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 19. april 2019 —
Nobina Finland Oy**

(Sag C-327/19)

(2019/C 220/28)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus